



ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **001** /ປປຫ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **02 ມັງກອນ 2020**

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ
(ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 28/ສພຊ, ລົງວັນທີ 22 ພະຈິກ 2019 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ຫຼັກສື່ສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 30/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 04 ທັນວາ 2019.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ



ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ



ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **28** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **22 / 11 / 19**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 8 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 22 ພະຈິກ 2019.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນ ສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ



ປານີ ຢາທິຜູ້



ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 73 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 22 ພະຈິກ 2019

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີ ປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຍືນຍົງ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ພົນລະເມືອງ ມີສຸຂະພາບດີ, ມີອາຍຸຍືນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ການຕິດເຊື້ອພະຍາດ, ການເຈັບປ່ວຍ ແລະ ການເສຍຊີວິດ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ການອະນາໄມ ແມ່ນ ການທຳຄວາມສະອາດ, ການກຳຈັດສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ການສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ ການດຳລົງຊີວິດ, ການປະຕິບັດຕົວຈິງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຄົນເຮົາມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ກັນພະຍາດ.

ການສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແມ່ນ ຂະບວນການໃຫ້ຄວາມຮູ້, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ສ້າງໃຫ້ຄົນເຮົາມີສະຕິຕົນຕົວ ໃນການເບິ່ງແຍງ ແລະ ດູແລສຸຂະພາບຂອງຕົນ, ທຸກຄົນໃນຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ມີສຸຂະພາບດີ ດ້ວຍການຫັນປ່ຽນ ຄວາມຮັບຮູ້, ທັດສະນະຄະຕິ, ພຶດຕິກຳ, ສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍ, ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ມີແບບແຜນດຳລົງຊີວິດທີ່ດີ ໂດຍເອົາວຽກງານສື່ສານເພື່ອສຸຂະພາບ ແລະ ສຸຂະສຶກສາເປັນໃຈກາງ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສຸຂະພາບດີ ໝາຍເຖິງ ສະພາບທາງດ້ານ ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ມັນສະໝອງ ຂອງຄົນ ແລະ ສັງຄົມທີ່ດີ;
2. ການສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໝາຍເຖິງ ການສ້າງເງື່ອນໄຂ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດລະກຳ ກ່ຽວກັບການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ;
3. ສະຖານທີ່ບໍລິການ ໝາຍເຖິງ ໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ຮ້ານອາຫານ, ສະຖານທີ່ບັນເທີງ, ຮ້ານສ້ອມແປງລົດ, ຮ້ານເສີມສວຍ, ຮ້ານນວດ, ຮ້ານຕັດຜົມ, ຮ້ານຕັດແວ່ນຕາ, ສູນອອກກຳລັງກາຍ ແລະ ສະຖານທີ່ບໍລິການອື່ນ;
4. ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ໝາຍເຖິງ ໂຮງໝໍ, ຫ້ອງກວດພະຍາດ, ຮ້ານຂາຍຢາ ແລະ ສູນການແພດ;
5. ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ໝາຍເຖິງ ສາສະໜາສະຖານ, ປູສະນິຍະສະຖານ, ອະນຸສອນ ສະຖານ, ສວນສາທາລະນະ, ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ສະໜາມກິລາ, ສະໂມສອນ, ສະໜາມບິນ, ທ່າເຮືອ, ສະຖານີໂດຍສານ ແລະ ສະຖານທີ່ສ່ວນລວມອື່ນ;
6. ມົນລະພິດ ໝາຍເຖິງ ສານເຄມີ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ຜຸ່ນລະອອງ, ຄວັນ ລວມທັງ ສຽງ, ແສງ, ກິ່ນ, ຄວາມສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ຄວາມຮ້ອນ ທີ່ເຈືອປົນ ໃນອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ ທີ່ມີຄ່າຄວາມເຂັ້ມ ຊຸ່ນເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ ທີ່ເກີດຈາກທຳມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດ ສ້າງຂຶ້ນ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ ຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
7. ການເຝົ້າລະວັງຄຸນນະພາບນ້ຳ ໝາຍເຖິງ ການຕິດຕາມ, ກວດກາ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວັດແທກ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ທົບທວນຄືນ ຄຸນນະພາບນ້ຳດື່ມ ແລະ ນ້ຳໃຊ້ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ວາງອອກ;
8. ອາຍເຮືອນແກ້ວ ໝາຍເຖິງ ບັນດາທາດອາຍທີ່ປ່ອຍອອກຈາກທຳມະຊາດ ຫຼື ເກີດຈາກ ການສ້າງຂຶ້ນຂອງມະນຸດ ຂຶ້ນສູ່ຂັ້ນບັນຍາກາດ ແລ້ວກໍ່ຕົວເປັນອາຍເຮືອນແກ້ວ;
9. ສານອັນຕະລາຍ ໝາຍເຖິງ ທາດ ຫຼື ສານປະກອບ ທີ່ເປັນພິດ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ ສຸຂະພາບ ຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ທາດອາເຊນິກ, ທາດບາຫຼອດ, ທາດຊິນ, ສານໄຢ ທີ່ອື່ນ;
10. ພະຍາດບໍ່ຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ພະຍາດເສັ້ນເລືອດຫົວໃຈ, ພະຍາດມະເຮັງ, ພະຍາດ ເປົາຫວານ ແລະ ພະຍາດອື່ນ ທີ່ເກີດຈາກພຶດຕິກຳ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ຜັນທຸກກຳ;
11. ໂຜຊະນາການ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການ ໃນການຜະລິດ, ການແຈກຢາຍ, ການປຸງແຕ່ງ ທີ່ ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ການບໍລິໂພກອາຫານ ທີ່ປອດໄພ, ມີປະໂຫຍດ, ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄົບຖ້ວນ;
12. ຫຼັກການສຸຂະພາບໄມ ໝາຍເຖິງ ກົດລະບຽບ, ມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ວາງອອກ ເພື່ອກັນການເກີດ ແລະ/ຫຼື ການແຜ່ລະບາດ ຂອງພະຍາດ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ຄົນມີສຸຂະພາບດີ;
13. ສິ່ງເສດເຫຼືອ ໝາຍເຖິງ ນ້ຳມັນປ່ຽນຖ່າຍ, ຂີ້ເຫຍື້ອ, ນ້ຳເປື້ອນ, ອາຈົມຄົນ ຫຼື ສັດ, ເຊື້ອພະຍາດ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ສານພິດ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ ອາດຈະເກີດ ຫຼື ກໍ່ໃຫ້ເກີດພະຍາດ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ;

14. ຜູ້ສໍາຜັດກັບອາຫານ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ ເຮັດວຽກໂດຍກົງກັບການບໍລິການອາຫານ, ບຸກຄົນທີ່ຈັບບາຍອາຫານ ຫຼື ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ອື່ນ ທີ່ນໍາໃຊ້ສໍາຜັດອາຫານ ແລະ ຜູ້ອື່ນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງອາຫານ ແລະ ບໍລິການອາຫານ;

15. ເດັກອ່ອນ ໝາຍເຖິງ ເດັກທີ່ມີອາຍຸ ແຕ່ວັນເກີດ ຫາ ສິບສອງເດືອນ;

16. ເດັກນ້ອຍ ໝາຍເຖິງ ເດັກທີ່ມີອາຍຸ ສູງກວ່າ ສິບສອງເດືອນ ຫາ ສາມສິບຫົກເດືອນ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ລັດ ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໂດຍຖືເອົາວຽກງານຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນຕົ້ນເປັນຜືນຖານໃຫ້ແກ່ການບັນລຸການປົກຄຸມສຸຂະພາບທົ່ວປວງຊົນ.

ລັດ ສ້າງ ແລະ ປະກອບ ບຸກຄະລະກອນ, ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງຜືນຖານ, ສະໜອງງົບປະມານ, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ປຸກຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ທັງຕົວເມືອງ, ເຂດຊົນນະບົດ, ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ທົນການ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນ, ມີສ່ວນຮ່ວມ ຫຼື ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທໍາມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາວຽກງານສາທາລະນະສຸກ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ສະໜອງການບໍລິການ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ສະເໝີພາບ, ທົ່ວເຖິງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ເປັນທໍາ;
3. ຖືເອົາການສື່ສານເພື່ອສຸຂະພາບ, ໂຄສະນາສຸຂະສຶກສາ, ອົບຮົມວິຊາການ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາເປັນສໍາຄັນ ໃນການພັດທະນາວຽກງານສາທາລະນະສຸກ;
4. ຮັບປະກັນ ການປະສານສົມທົບ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການ ຂອງຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
5. ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ຜົນທະຂອງຜົນລະເມືອງ ໃນການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ຜົນລະເມືອງທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ຈໍາແນກ ເພດ, ໄວ, ຊົນເຜົ່າ, ເຊື້ອຊາດ, ສັນຊາດ, ສາສະໜາ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ລ້ວນແຕ່ມີສິດ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການແນະນໍາ ດ້ານການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແລະ ມີຜົນທະໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ລາຍງານສະພາບການ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງການຮັກສາສຸຂະພາບ ຂອງຕົນເອງ, ຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ.

ທົ່ວປວງຊົນ ຕ້ອງປຸກຈິດສໍານຶກ ດ້ວຍການສຶກສາອົບຮົມ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຜ່ານສົມມວນຊົນ ພ້ອມທັງຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການສ້າງ